

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

„Zlata knjiga“ „Šolskega Doma“.

III.

Dohodki iz društvenega premoženja in društvenega delovanja so znašali leta 1903 skupaj 6.319 K 59 h. Pričakovati je, da ta dohodek ostane tudi naprej in da morda še kaj poraste. Prispevki in podpore iz javnih in zasebnih*) zalogov so znašali 11.660 K. Tudi o tem dohodku je upati, da ostane in da nekoliko poraste. Soditi se sme, da ta dohodku bodeta dajala v bližnjih letih okroglih 20.000 K na leto. S tem zneskom sme društvo računati, po njem si more urediti svoje delovanje.

Kolikor bodo stroški višji od tega zneska, pokaži se bodo morali z »narodnim davkom« v raznih oblikah. Kolikor ne bo mogoče presežka kriti z dohodki »narodnega davka«, treba bo društvene zavode krčiti, naj si bodo še tako koristni in potrebni. V bližnjih letih bodo znašali letni društveni stroški z ozirom na sedanji razvoj njegovih zavodov in njegovo premoženjsko stanje do 28.000 K. Ker je približno 20.000 K, kakor zgore rečeno, nekako zagotovljenih iz dohodkov društvenega premoženja in stalnih podpor, ostane v pokritev »narodnemu davku« okoli 8.000 K. Leta 1903 je dal »narodni davek« v raznih svojih oblikah skupaj 7.457 K 18 h. Ako torej rodoljubi ostanejo pri svoji dosednji požrtvovalnosti in dodajo še nekoliko, je zagotovljen obstanek »Š. Doma« in zanj razvoj, kakor ga zahteva njegov sedanji položaj.

IV.

Pred 22 leti so sedanji voditelji »Š. Doma« sodelovali pri ustanovitvi prvega slovenskega otroškega vrta v Gorici v ulici sv. Klare, ki se nahaja še vedno v tistih prostorih, katere so mu odločili meseca novembra 1883. Od tistega časa do današnjega dne so vedno isti rodoljubi negovali in gojili slovensko šolstvo v Gorici bodisi v »Sloginih« zavodov, bodisi v »Š. Domu«. Sedanje stanje narodnega šolstva v mestu kaže, da je

*) Omenjamo, da družba sv. Cirila in Metoda ne spada v to vrsto, ker že več let ne daje »Š. Domu« nikake podpore.

LISTEK.

Zavodna vzgojenka.

Maloruski: Marija E. Markovič.

(Dalje.)

Deli so gospo v kočijo, mene pa zadej kot neko pritliklino.

»V božjem imenu, Nazar!« vzklikne gospod veselo.

Tihaga jasnega jutra smo se odpeljali iz vasi, a bil je mraz, da je vse pokalo. Ivje je viselo po vrbah, veje so se blestele in svetile v solnčnem saju. Dekleta so se vsipala na ulico, ter me pozdravljala. Konji so tekli naglo — kar zamignilo je pred očmi, pa ni bilo več vasi. In zdaj je bila pred menoj sama pusta cesta...

19.

Naglo smo prišli v mesto. Ali je bilo tu ljudi, ki so tu hodili, prodajali, kupovali: prosto ljudstvo, pa gospoda, moskali (veliko rusi) prekupei! In židi — dolgosuknjariji — kamor pogledaš, povsod jih dobiš — brenčijo ti kot hrošči.

Gospod ukaže ustaviti na gostilni

bilo vodstvo v dobrih rokah, ki se niso bale ne truda, ne žrtve, ne zabavljenja katerega razposajenca pri trudapolnem in težavnem narodnem delu, ki delavcu ne prinaša dobička, pač pa skrbi in stroškov.

»Zlata knjiga« navaja učne in vzgojne zavode, katere vzdržuje »Šolski Dom« v Gorici, in reči moramo, da jih je veliko, četudi ne zadostno število. V treh otroških vrtih je vpisanih 214 otrok v dobi od tretjega do šestega leta. Ako bi imeli v mestu deset otroških vrtov, kakor jih ima občinska uprava z italijanskim učnim jezikom, ne bi jih bilo preveč, kajti iz vseh kotov in voglov goriskega mesta ti donijo slovenski glasovi na ušesa; ali gmotni društveni položaj ne dopušča, da bi zdaj mislili na stalno pomnožitev otroških vrtov.

Šestrazredna ljudska šola s pravico javnosti ima štiri paralelke in šteje deset razredov ter 558 šolskih otrok. S prihodnjim šolskim letom se mora ustanoviti še ena paralelka ter bode potreben vsaj eden razred (spočetka nekoliko šibek) za prvoletnike v južnem delu mesta, kjer je »Lega« kupila svet za italijanski otroški vrt.

Pripravljalnica za srednje šole je bila letos združena s petim deškim razredom; k letu bo ločena, ker učna načrta sta preveč različna in pouk bo mnogo olajšan po ločitvi.

Pripravljalnica za izobraževališča za učiteljske študije dva sledeča si razreda, pripravlja dekleta za vstop na izobraževališče in je ob enem naša višja dekliska šola, kakoršne nimamo sicer v celi deželi. Učenk 76.

Dve dekletski strokovni obrtni šoli: za umetno vezenje in belo šivanje ter za krojenje in šivanje oblek dajeta učenkam, odraslim dekletom, potrebnega pouka za vsakdanje življenje. Ž njima je združena nadaljevalna šola z dvema letnikoma, v katerih se uči: verstvo, slovenščina, računstvo, zgodovina in zemljepis, fizika, risanje, petje in kot neobvezan predmet nemščina. Vseh učenk je 69.

Deška obrtno-nadaljevalna šola ima svojega načelnika v predsedniku »Šolskega Doma«, ima pa sicer poseben šolski odbor in svoje račune. Učencev je bilo vpisanih 135.

in pelje svojo nevesto v sobo. Vozniku dá denar »za obed« — a za me se ni zmenil nihče.

Sedim tu ter gledam. Vse je bilo ptuje, re naše. Kar me nekdo pokliče: »Hej, ti mladica!« Stresem se. Bil je izvošček. Pogledam ga — bil je tako črnkast, kot vran; a ko se je zasmejal, pobelili so se zobje kot smetana.

»Kaj pa želite?« vprašam.

»Ehe, kako... kako ti je ime? Justina, se mi zdi... Idi z menoj — s Pazarom — obedovat.«

Bila sem zelo zmrzla; ali mislila sem: kako naj grem, gospa bi bila huda! »Hvala vam — pravim — ne bom jedla.«

Izvošček se nasmeje: »Kakor hošče, mladica«, ter odide.

20.

Dolgo časa sem sedela, dok nista prišla gospod in gospa. Tedaj me pogleda gospod:

»Kaj pa sediš tu, Justina?« me vpraša. »Ali si že kosila?«

»Oj!« vzklikne bradatemu gostilni-

V vse te zavode je bilo vpisanih v šolskem letu 1903/04 1052 učencev in učenk. Središče tem zavodom je ljudska šola. Otroški vrti pripravljajo za njo; drugi zavodi jo popolnujejo in prevajajo mladino bodisi v višje učilnice, bodisi v praktično življenje.

»Šolski Dom« je narodno svetišče, posvečeno omiki in krščanski vzgoji mladine. V njem naj vlada mir, vzajemnost, navdušenje za vse dobro. Strankarstvu tu niso odprta vrata; vsak, kdor pride kot rodoljub in prijatelj napredka, je dobro došel; kdor pa strankarja ne more pustiti zunaj, naj še sam zunaj ostane. Kdor je prijatelj »Šolskega Doma«, ne govori o strankarstvu; kdor ima vedno strankarstvo na jeziku, kaže, da mu ni za »Šolski Dom«, ampak za kaj drugega.

»Šolski Dom« je nad strankarstvom; on pozna samo rodoljube, ki so vneti za vsestransko blaginjo naroda, ki — četudi morebiti needini v drugih zadevah — so vendar edini in složni v negovanju skupnega narodnega svetišča, ki preživi malenkostne, nepotrebne in kvarne osebne prepire.

Dopisi.

Iz Šempasa. — V zadnjem času ste poginili v šempaski županiji dve govedi. O prvi pripovedujejo, da jo je pri gnal gospodar zdravo na napajališče. Ko se je vode napila, je nenadoma poginila. Žival je morala pač že prej bolehati. — Dne 2. junija pa je poginil junec pri Jožefu Komel v Št. Mihelu. Gospodar je našel isti dan zjutraj v hlevu mrtvo žival. O kaki bolezni ni bilo ničesar znane. Ker je imel zavarovano svojo govedo pri šempaski zavarovalnici, je ista poizvedovala o vzroku pogina. Domači ogledniki niso našli vzroka nesreči in se je lahko sumilo na morebitno nalezljivo bolezen, zato je zavarovalnica naznanila slučaj županstvu, da je isto poklicalo okrajnega živinozdravnika iz Gorice. Ta je dal mrhovino razparati in sliši se, da tudi ta ni našel nobenega vzroka poginu. Nam seveda to ne gre v glavo! Čudimo se, da živinozdravnik še do sedaj ni dal nikakoršnega obvestila o vspehu preiskovanja. Je-li prav, da ne dá uradni živinozdravnik od sebe glasu ter pusti županstvo in ljudstvo v negotovosti?

čarju, ki je štel denar, »dajte dekletu jesti!«

Gospodar dene denar v žep, pa po hiti strani.

»E kaj, kaj!« sikne gospa. »Ali jo hočemo mari čakati?«

»Seveda, srce«, reče gospod; »lačna je in pozebla do dobra.«

»Kaj to. Saj so vajene. Zakasnimo se in potem se bom bala!«

»Idi, dekle, pa hitro!« reče gospod. »Nikar se ne mudi, da te ne bomo čakali.«

Gospa zardi do las.

»Čas je iti!«

»Ali lačna je, srce. Poglej kako je zmrzla.«

»Jaz sem zmrzla, jaz, ja-a-az!«

Ta »jaz« je močno zavlekla in po udarila.

»Sedi!« zakliče mi in sama skoči v voz.

Gospod obstane; ni vedel, kaj naj si misli, kaj naj reče. Stoji.

»Nu, ali bo kaj?« reče gospa.

»Urno!« — In tedaj je prisedel k njej.

Politični pregled.

Turško odposlanstvo na Dunaju.

Dne 21. t. m. je naš cesar vsprejel turško odposlanstvo, katero mu je prineslo red, s katerim je bil odlikovan, in pa sultanovo ročno pismo. Deputacijo je vodil maršal Šakir paša. Zvečer istega dne je bil v Schönbrunu dvorni obed, katerega so se udeležili turški poslanik z osobjem poslaništva, Šakir paša s člani posebnega odposlanstva, minister grof Goluchowski, dvorni in državni dostojanstveniki in mnogo generalov.

Dr. Stremayr umrl.

V sredo dne 22. t. m. je umrl v Pottschadu bivši naučni minister in predsednik najvišjega sodišča dr. Stremayr. Dr. Stremayr je nam Slovencem dobro znan po takozvanih Stremayrjevih groših ali nagradah, katere so dobivali oni učitelji in pa tudi oni duhovniki, ki so se trudili ubivati slovenskim otrokom nemščino v glavo.

Mladočehski shod.

V torek so bili v Pragi zbrani češki državni in deželni poslanci. Posvetovali so se o nadaljni taktiki. Govorilo je pri shodu 16 poslancev. Večina je bila za to, da se obstrukcija v državnem zboru nadaljuje. Sicer pa je bil shod ta-jen in je trajal štiri ure.

Vlada in Rusini.

Znano je, da Rusine v Galiciji zatirajo Poljaki in da od časa do časa vzplamti staro sovražstvo Rusinov proti Poljakom. Zadnji čas so vzbruhnili ob vojaškem naboru v kosovskem okraju nemiri proti Poljakom in židom. Rusini so tudi poskusili pretrgati brzojavno zvezo, a to so preprečili orožniki. Šele ko so v okraj poslali vojaštvo, se je rusinsko prebivalstvo pomirilo. V zadnjem času je pa vlada razpustila 14 rusinskih telovadnih društev.

Finančna nagodba med Ogersko in Hrvatsko.

V sredo se je definitivno sklenila nagodba med Ogersko in Hrvatsko, ki bo veljavna do l. 1913. S to nagodbo so Ogrji jako zadovoljni in ž njimi tudi madjaronska hrvatska vladna stranka. Res je sicer, da ta nagodba se zdi navidezno nekoliko bolja od one iz l. 1889, ker proračun po novi nagodbi izkazuje za Hrvatsko 3 do 6 milijonov dohodkov več nego do sedaj. Vendar pa se godi Hrvatski velika krivica, dokler se ji ne prepuste vsi njeni dohodki, in dokler ne postane finančno popolnoma neodvisna od Ogerske.

Novi minister za Hrvatsko.

Zagreški listi javljajo, da se v tamšnjih krogih vladne stranke govori, da sedanji hrvatski minister Cseh odstopi ter pride na njegovo mesto sedanji veliki župan Rubido-Zichy. Gosp. Cseh se je baje onemogočil se svojim vedenjem

Dolgo sta govorila med seboj, in še dalje časa potem — molčala.

21.

V mraku dospemo do pristave. V kočah je bilo tu in tam svetlo. Gremo po ulici in obstanemo pri hiši. Nadvoru stojé ljudje kupoma s svetilnicami in sv. kruhom. Klanjajo se ter pozdravljajo.

»Hvala, hvala!« zahvaljuje se gospod ter sprejme kruh v roke. »Pripeljal sem vam mlado gospo.«

Sam se je kar smejal in veselil: komu ne bi ugajala taka gospa?

Ali gospa ga je gledala tako, da so jej kar iskre švigale iz očíj in lice se jej je spremenilo. Ljudje pristopijo, da bi jo pozdravili po svoje; ali ona potegne nekemu svečo iz rok pa — skozi vrata! Ljudje so kar odskočili od duri in niso nič odgovorili.

Gospod je bil nemiren, tužen ter je stopal dalje pobešene glave.

(Dalje pride.)

povodom pogajanj glede financijske nagodbe. Je-li se je morda mož usodil ziniti besedo v prilog osleparjeni in izžemani Hrvatski? Potem je seveda nemogućen v Budimpešti.

Ponemčevanje Bosne.

Nemci se v Bosni vedno bolj množe. Ob zadnjem ljudskem štetju je bilo tam 900 nemških rodov in 4900 osebami, a sedaj je že 980 nemških družin s 5300 osebami, ki se pečajo večinoma s poljedelstvom. Vseh Nemcev je v Bosni približno do 30.000. V Sarajevu imajo Nemci dva nemška lista in tudi nemško gledališče. Nemški „Drang nach Süden“ deluje sistematično na to, da si napravi most ne le do Trsta, ampak tudi do Soluna in Carigrada.

Ogerski državni zbor.

Poslanska zbornica je vsprejela v četrtek v tretjem branju načrt zakona glede zboljšanja plač ogerskih železničarjev.

Kraljica Natalija prosi za truplo svojega sina.

Iz Szambake, kjer prebiva neki višji uradnik umrlega bivšega kralja Milana, poročajo, da namerava bivša kraljica Natalija prositi za posredovanje našega cesarja Franc Josipa, da ji izroči truplo njenega umrlega sina Aleksandra. Zajedno ga bo tudi prosila, naj ji dovoli, da napravi poleg groba njenega soproga tudi grob za svojega nesrečnega sina.

Najnovejši škandal na Francoskem.

Komisija, ki jo je imenovala francoska komora, da vodi preiskavo o že znani aferi kartuzijancev, nadaljuje svoje delo. Ali naloga njena ni lahka, ker so jednako vstrajni: oni, ki obtožujejo, in oni, ki taje. Celo na konfrontaciji med Lagraveom, ki trdi, da je bil sin ministerskega predsednika Combesa, Edgard Combes, res v pogajanjih s kartuzijanci za ona dva miliona, ki naj bi ju isti dali, da bi smeli ostati na Francoskem — in med Edgardom Combesom, sta oba nasprotnika trdno vstrajala vsak pri svojih trditvah in sta eden drugega traktirala za lažnikom. — Nu, Lagrave je tako pozitiven v svojih trditvah, da je sin ministerskega predsednika močno kompromitiran. Izlasti ga dolže tudi, da je skušal uplivati na razvoj preiskave. In ni drugače možno, nego da je po sinu kompromitiran tudi oče, tako, da se računa že v bližnji bodočnosti.

Rusko-japonska vojska.

Te dni je dunajski „Reichswer“ priobčila jako podučen članek nekega Hugo Schwera, ki je deset let živel v raznih trgovinskih središčih vzhodne Azije. V tem članku je Hugo Schwer poseben opisal koristi, katere imajo razne države v vzhodni Aziji in zlasti pa Anglija s posebnim ozirom na Indijo. Anglija se zdaj namreč hudo boji ruskega vpliva v vzhodni Aziji, ki je jel v zadnjem času hudo naraščati in je pretil s časoma popolnoma uničiti angleški vpliv in pa neizrečeno mnogo škodovati angleški trgovini. Zato je Anglija tako hrepnela po zvezi z Japonsko, katero je hotela nahujskati na Ruso menda v zahvalo za to, da je Rusija za časa vojne v južni Afriki ostajala na mejah Indije v lojalni nevtralnosti, da bi bila prav lahko prestopila te meje. Za angleške interese krvavé zdaj tisoči in tisoči ljudi. Niso neresljiva nasprotstva v interesih Japonske in Rusije, katera se hoče sedaj rešiti z mečem, ampak Japonska opravlja le delo za Anglijo, svojo zaveznico. Angliji je najbolj na tem ležeče, da izideta iz te vojske oba kolikor mogoče oslabiljena, premagalec, kakor tudi oni, ki bode premagan. To pa zaradi tega, da se bo sama kolikor več mogoče šopirila v vzhodni Aziji ter tam kramarila. Članek pravi, da bi se znala Anglija v teh svojih računih jako zmotiti, kajti Rusija, tudi če bi bila premagana, se okrepi kmalu zopet, Japonska pa, tudi če izide iz boja kakor zmagovalka, ostane za leta in leta, in morda celo za vedno, obnemogla, ako jej ne pride na pomoč kaka druga vlast. Po mnenju Schwera prava zaveznica Japonske bi mogla biti le Kitajska, nikdar pa Anglija, ki jo ob prvi priliki, ko bi ji to kazalo, pusti zopet na cedilu. Zveza kake evropske države z azijsko državo proti drugi evropski državi je zločin na skupnih interesih vseh Evropejcev v Aziji, ki bi morali vsi stati solidarno za svoje interese proti Azijatom. Zveza Japoncev z Anglijo bila je sklenjena, kakor se zdaj vidi, le na korist Anglije in na veliko škodo Japonske, kar dokazuje že to dejstvo samo, da so morali Japonci za deset milijonov šterlingov zastaviti Angliji vse svoje carine.

Japonci-li listi zadnje dni, in poseben pa po bitki pri Vafankovu, imajo

svoje čitatelje za strašne tepce in nerazsodne ljudi. Zato jih pa tudi „futraj“ z najneumnejšimi vestmi glede gibanja japonskih čet in njih bojevanja tu in tam. Kar čez noč postavijo japonske divizije, ki so bile še prejšnji dan 95 km. oddaljene od armade generala Oku, istemu pred nos, da ž njimi ojači svoje vojne čete. Istotako naznanjajo svojim čitateljem, da je japonska konjenica zavzela Liaojangovo utrdbo, o kateri sami pišejo, da je bila utrjena od Rusov z močnimi in visokimi nasipi. Zatelebani ljudje pa čitajo take gorostasne neumnosti ter jim slepo verujejo, ko bi tega nikdar ne mogli storiti, ko bi le količjak premišljevali o tem, kar čitajo.

Skridlov začel je delati Japoncem hudo preglavico. Dne 21. t. m. je že zopet poslal carju to-le brzojavko: Danes se je povrnila v Vladivostok divizija torpedovk, katero sem odpisal 15. t. m. pod poveljstvom fregatnega kapetana Winogradsky proti japonskemu obrežju. Torpedovke so se približale luki Esaschi na otoku Kokkajdo, niso pa mogle v luko, ker jim je to branila gosta megla. Prilastile si so pa vsejedno jeden vojaški transport in nekaj jadernjač. Jedno jadernjačo pripeljale so v Vladivostok. Omenjene ladije bile so naložene z rižom in z ribami. Vse to je bilo namenjeno za mesto Sascho in Simonoseki.

Brzojavka generala Žilinskega. — 20. t. m. je brzojavil general-lajtnant Žilinski vojnemu ministru: Glasom poročil došlih iz Port Artura od 14. t. m. so pričeli prodirati trije japonski bataljoni prek gore Siaubintau proti Luniatanu. Dva oddelka strelcev in en oddelek obmejnih vojakov so jih na potu zadrževali. Japonske torpedovke so obstreljavale našo semaforsko postajo. Ko se je za približala križarka „Novik“ s torpedovkami ter začela streljati na sovražne ladije, se je sovražnik naglo umaknil. Nato so se oddajili tudi japonski oddelki. Dne 13. t. m. so naši strelci pregnali Japonce iz njihovih pozicij vztočno od gorovja. Poročnik Bikejev in en strelec sta bila ubita, 4 strelci in en poročnik pa ranjeni; poslednji je že umrl.

Poročilo generala Saharova — Brzojavka od 19. t. m. general-lajtnanta Saharova na generalni štab se glasi: Od 16. t. m. so pričeli Japonci, kakor kažejo razna znamenja, prodirati na treh cestah od Sinjana. Sprednje straže so zasedle klanec Čipalin, glavna četa, obstoječa iz 5 pehotnih polkov s konjeništvom in gorskim topništvom, se je pa utaborila med soteskama Kaurij in Kaiču. V zadnjih dneh so oddelki naše sprednje straže zadrževali na tej črti prodiranje Japoncev. Približno 10 vojakov je bilo ubitih ali ranjenih. Poveljnik, častnik Mazarov in trije ranjeni kozaki, so bili ujeti. Dne 17. t. m. se je doznalo, da se nahajajo japonske patrulje le v Selučianu, ki so se umaknile po kratkem streljanju proti Fengvangčengu. V tem boju sta bila ranjena 2 naša vojaka. — Saimatsi so Japonci od 10. t. m. zapustili, en oddelek se je podal proti Fengvangčengu. Sinoči je pričelo deževati ter je dežilo ves dan.

Vladivostoška eskadra. — Admiral Skrydlov je brzojavil 20. t. m. carju Nikolaju: Divizija križark se je povrnila v Vladivostok, ne da bi zgubila niti enega moža ali bila kaj poškodovana.

Ruski časniki o bitki pri Vafankovu. — Ruski časniki vidijo v bitki pri Vafankovu strateški uspeh, ker je bil namen operacije odvrniti sovražnika od Kvantunga.

Iz Liaojanga. — Deževje je pričelo. — „Novoje Vremja“ je prejela dne 20. t. m. iz Liaojanga poročilo, da je pričelo deževje. Ceste so premočene. V noči med 19. in 20. t. m. je bilo slišati silno streljanje v smeri južno od Haičenga. Vršil se je morda boj pri Dacičavu, ali je japonsko brodogradništvo obstrajevalo obrežje.

Japonsko posojilo. — Posojilo, katero so dobili Japonci od Angleške, dovoljeno je bilo pod tako trdimi pogoji, da so začeli Japonci sami uvidevati, da je prav za prav Anglija njih najhujši sovražnik. Japonska se je morala namreč zavezati, da vrne posojilo v teku treh let in je za to morala zastaviti vse svoje carinske dohodke.

Japonska kultura se prikazuje vedno bolj v lepši luči. — Ruski vojni poročevalec Nemirovič Darčenko poroča namreč, da so Ja-

ponci skrunili trupla mrtvih vojakov. Vojaske zdravnik, piše Nemirovič, je videl iz grmovja, kako so Japonci prebadali in pobijali ranjence. Tu so se Japonci pokazali barbare. Na nekem truplu je bilo 28 ubodcev. Oči so bile iztaknjene. Primerjati bi se dalo te čine s čini bašibozukov iz rusko-turške vojne. General Simonov je napravil o tem zapisnik, ki so ga podpisali francoski, angleški in španski agentje.

Iz Vladivostoka so poročali v Petrograd, da je bil na transportni ladiji „Hitahimaru“ vkrcan jeden cel japonski polk z jednim generalom in z dotičnim generalnim štabom. Na transportni ladiji „Sadomaru“ pa se je nahajal material za gradnjo železnice Seul-Viču. Na obeh ladijah bili so tudi angleški častniki, kar dokazuje najbolj pristnost angleške nevtralnosti. Ko so zagledali pred seboj vladivostoško eskadro, mislili so iz početka, da so to japonske vojne ladije, posebno zaradi tega, ker so bili mnenja, da je Vladivostok blokiran. „Novo Vreme“ poroča, da se je nahajala na ladiji „Sadomaru“ vojna blagajna, v kateri je bilo dva in pol milijona jenov v zlatu. To so Japonci vrgli v morje.

„Rus“ priobčuje podrobnosti o bitki pri Kaičovu: Japoncem se je posrečilo obiti levo rusko krilo. Streljanje iz topov je bilo strahovito. Kitajci so signalizirali Japoncem, kje se nahajajo ruski oddelki. Ruske vrste so bile decimirane. Pal je tudi en ruski poveljnik. Da prebijejo japonske vrste, so kozaki napravili na Japonce obupen naskok, ki se je posrečil. Čuje se, da Japonci korakajo naravnost proti ruski glavni moči.

Neki dopisnik, kateremu se je posrečilo priti z ladijo iz Port Artura, poroča, da je ondi razmerje med prebivalstvom najpristrčneje in da je vojaštvo pri najboljši volji. V Port Arturu je več posadke in več živil, nego se je prvotno mislilo.

Po zadnji statistiki je bilo ubitih pri Vafankovu 40 ruskih častnikov in 1963 ruskih vojakov.

Vse vesti in vsa poročila objavljena v zadnjih dveh dneh o večjih bitkah med Rusi in Japonci, ter o velikih ruskih izgubah, o zavzetju Liaojanga i. t. d. i. t. d., bila so popolnoma izmišljena.

Domače in razne novice.

Imenovanje in premeščenje. — Imenovan je za sodnega adjunkta v Korminu avskultant baron Rinaldini, sin bivšega namestnika tržaškega, za nas Slovence prežalostnega spomina. Premeščen pa je v Kormin sodni pristav g. Henrik Lasič, ki je bil poprej v Ajdovščini, a je bil začasno prideljen pravosodnemu ministerstvu na Dunaju. — Za mesto adjunkta v Korminu bilo je med prosilci gotovo tudi več takih, ki so že delj časa sodni pristavi, ki bi bili veliko bolj sposobni za to mesto nego pa baron Rinaldini, ali ostali so, kakor se vidi, na cedilu, in baronu se je posrečilo dobiti to, kar je hotel. Oni, ki mislijo, da so prešli časi, ko je vladala samovolja pri oddajanju služb posebno v justični stroki in da ne more biti več govora o nepotizmu, se prav motijo in je ostalo v tem pogledu vse pri starem, ako ne morebiti še hujše, kakor je bilo nekdanj: Chi ha santoli ha buzzolai!

Imenovanje. — Sodni pristav v Pazinu g. dr. Ivan Della Zonca je imenovan za namestnika državnega pravdnika v Rovinju.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvo: Simon Kemperle, posestnik in trgovec v Hudajuži 4 K; Anton Klančič, deželni poslanec in odbornik 20 K; Jožef Novak, župnik v Povirju 12 K; Tereza vdova Jonko v Bocu 10 K; J. G. v K. 20 K; Josip Skočir, dekan v Devinu 20 K; društvo „Slovenska beseda“ v Gorici 1 K 92 h; Štefa Kinderčev 10 K; Simon Gregorčič, vikar v pokoju 10 K; odsek cestnega odbora v šempaskem župnišču 14 K 20 h.

Upravištvu „Gorice“ prejelo: Anton Jerkič, fotograf v Gorici 12 K.

Srčna hvala!

„Narodni kolek“ dobiva se v „Narodni Tiskarni“.

Pometajte pred svojim pragom! — „Corriere Friulano“ je med vsemi tukajšnjimi italijanskimi listi najstrastnejši in najbolj zagrižen nasprotnik gorških Slovencev. Objednem je to glasilo gorških židov v verskih zadevah najbolj nestrpen časopis.

Tudi v št. z dne 21. t. m. se zadira v nekatere laške srednješolce, ki se baje zbirajo pod nadzorstvom laških duhovnov v Attensovi palači. Ne vemo, kaj je na tem, in če tudi smo mnenja, da je za srednješolsko mladino najboljše, da posveti svoj čas le šoli in učenju, vendar pa vprašamo: Zakaj je „Corr. Fr.“ v tej zadevi tako občutljiv, dočim je on edini gorški list, ki ni niti besedice črhnil o sleparijah židovskega advokata Graziadio Luzzatta? Tu, tu naj pometa „Corriere“ ter naj objavi vsaj imenik oseb in zavodov, katere je žid Graziadio Luzzatto oškodoval. Saj menda vendar ne misli, da spravi s sveta z molčanjem sramotna dejanja onega za-pravljiveca in samopašnika!

Vojaške inšpekcije. — V torek z večernim vlakom se je pripeljal v Gorico feldmarsallajtnant Vavlar Cenna inšpicirati tukajšnji topničarski polk. V isti namen, namreč da inšpicira tukajšnji pešpolk prišel je v Gorico tudi feldmarsallajtnant Rud. pl. Chavanne.

Letošnje vojaške vaje na Gorickem. — Vojaške vaje na Gorickem vršile se bodo letos v tem le sporedu: Celi mesec julij imel bo v mestni okolici vaje jeden bataljon tukajšnjega pešpolka št. 47. Od 1. pa do 15. avgusta vršile se bodo v gorški okolici vaje celega pešpolka št. 47 z bataljonom vred, ki se sedaj nahaja v Mariboru. Od 15. do 19. avgusta ostal bode imenovani pešpolk v Rihembergu. Dne 19. avgusta pa začnejo brigadne vaje, katerih se bosta udeležila pešpolka in sicer št. 47 iz Gorice in št. 27 iz Ljubljane. Vršile se bodo okoli Komna na Krasu, ter bodo trajale do 28. avgusta. Od 28. avgusta pa do 10. septembra vršile se bodo divizijske vaje. Teh se bodo udeležili pešpolki in sicer: št. 27 iz Ljubljane, št. 47 iz Gorice, št. 87 iz Pulja in št. 97 iz Trsta. Divizijske vaje vršile se bodo po naši Farlaniji in po Brdih. Razume se samo ob sebi, da se teh vaj udeleži tudi potrebno število konjenišva in topničarstva.

Iz Lokaveca nam pišejo: Tukaj je bil izvoljen dne 22. junija enoglasno g. J. Vidmar za župana. — Istega dne bil je ravno tako izvoljen enoglasno v novo ustanovljeni županiji Dol-Otlica g. J. Bizjak za župana. — Oba gg. župana hočeta delovati v kat.-narodnem duhu za blagor občinarjev.

Teralnica za pobeglim advokatom dr. Graziadio Luzzattom se glasi tako-le: „Dr. Graziadio Luzzatto, odvetnik v Gorici, star 47 let, izraelit, je hudo na sumu, da je poneveril svoto, ki presega mnogo znesek 600 K, katero so mu zaupali njegovi varovanci. Izginil je iz Gorice dne 26. maja t. l., in njegovo bivališče je od tedaj neznano vsem, in tudi njegovim najbližjim sorodnikom, čeravno se je o njem mnogo poizvedovalo. Zaradi tega izda se proti njemu v smislu paragrafa 416 in vsled bližnjega sklepa okrožnega sodišča le ta teralnica s pozivom, da se pobeglega aretira ter se ga izroči c. kr. okrožnemu sodišču v Gorici. Popis ubeglega: Stasa je nekoliko višjega od navadnega. Kretanje mu je gibčno, njegova zunanost je gosposka. Obleden je elegantno, obraz ima okroglast, nos pravilen, zobe v zlatu kovane, brado in brke plavkasto temne, očesi sta mu živahni in nemirni, pri govoru se mu jezik nekoliko ustavlja, govori čisto italijansko in korektno nemščino.“ O tem človeku prihajajo vsaki dan na svitlo najumazanejši stvari. Z vso gotovostjo pa se trdi, da se nahaja na Krfu, kjer je baje ne dolgo od tega neki Tržčan ž njim govoril.

Veliki stavbeni načrti. — Kakor pišejo nekateri tuk. italijanski listi, namerava tuk. mestni magistrat stopiti že v najkrajšem času pred mestno starištvom z velikimi stavbenimi načrti, kojih izvršitev bi stala okroglo jeden milijon kron. Po teh načrtih bi se stavbišče, na katerem se nahaja realka, porabilo za druge namene. V to svrhu pa bi mesto kupilo še tri druge sosedne hiše. Vsa sedanja poslopja na omenjenih stavbiščih bi se podrla do tal, in na združenih omenjenih stavbiščih vzrastla bi štiri nova lepa prostorna in moderna poslopja. V teh poslopih pa bi bilo prostora za razne mestne urade, za neke šole i. t. d., i. t. d., a napravila bi se tudi stanovanja za privatnike, in v pritličjih bili bi prostori za prodajalnice. Govoreč ital. listi o omenjenih načrtih, pravijo tudi, da bi bilo mesto pripravno odstopiti državi ono poslopje in ono stavbišče, katero je mestna občina pred par leti kupila na Studencu (Via Alvarec), a država bi morala prepušiti mestu poslopje in prostor, kjer se nahaja zdaj gimnazija. Gimnazijo in realko naj bi pa zidali na prostoru na Studencu, katerega bi mesto odstopilo državi.

Izpred sodišča. — Avgust Maggioli, rojen v Ajdovščini, a pristojen v Italijo, strojar, moral se je te dni zagovarjati

pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem zaradi težke telesne poškodbe, ker je v preteku z nožem ranil nekega Strancerja. Vdobil je dva meseca zapora.

Aretirali so te dni mizarja Gregorija Kavčiča iz Tolmina, ker se je povrnil v Gorico, iz katere je bil izgnan.

Cene za tehtanje blaga na gorških mestnih tehtnicah. — Od sena plača se za vsak kvintal 8 h, od kov n plače se 16 h od kvintala, za staro železo 2 h od kvintala, za kamenje 1 h od kvintala, od drugega blaga 2 h za kvintal, za živino plača se od vsakega kvintala 4 h. Pri tehtanju svilodov se plača za vsako tehtanje od 1 do 10 kg 2 h, od 10 do 25 kg 4 h, od 25 do 50 kg 8 h, od 50 do 100 kg 12 h. Za vsakih 100 kg več pa po 16 h.

Naše vinogradnike opozorjam, da se je perenospora na trtah po zadnjem deževju jako hudo pojavila. Kdor ni še škropil v tretje proti ti bolezni, naj čimprej škropi. To delo bi se moralo vršiti sedaj že v četrti, žal pa, da je še mnogo vinogradnikov, ki ga niso niti v drugi še opravili. Na 100 l vode priporočam 1½ kg modre galice in ravno toliko dobrega, vgašenega vapna. Za vinograde v gričih, kjer je jutranja rosa manjša nego v nižavah, zmanjša se množina teh sredstev lahko tudi na 1 kg. Za zadnje (peto ali šesto) škropljenje rabimo lahko samo ¾ do ½ kg modre galice oz. vapna na 100 l vode.

Kmetijski potovalni učitelj.

Iz Šempasa nam pišejo: Pretečeni terek je prišel v Šempas poseben odsek cestnega odbora radi ceste Šempas-Vogersko. Pogajal se je s posameznimi posestniki radi razlastitve oziroma radi odkupa zemljišča, ki se bo potrebovalo za skladišno cesto. Da se je pri tej operaciji slišala marsikaka bolj ali manj modra beseda, je umljivo. V obče pa se je pogajanje izvršilo ugodno. Nekateri posestniki so svoje zemljišče, potrebno za cesto, odstopili brezplačno in tako pokazali svoje zanimanje za cesto. Prihodnji teden se bo to opravilo nadaljevalo po Vogerskem. — Po dovršenem delu so se cestni odborniki spomnili našega „Šolskega Doma“ ter določili kamenček k novi zgradbi.

Zgorelo seno. — V torek šli so delavci gosp. župana Pavlice v Rihembergu po seno na senošet. Ko so naložili voz, zapalili so si cigarete ali pipe ka-li? Bili so pa tako neprevidni, da se je pri ti priliki vnelo seno, in hkratu bil je voz sena v plamenu. Zgorelo je vse seno, škalar, in ožgan je bil tudi zadnji del voza. Bilo bi morebiti celo ob volji, ako ne bi pritekli na pomoč železniški delavci, ki so delali tam blizu. Isti dan je prišel Anton Lozar, posestnik iz Vrtočina, s senom v Trst skozi Štanjel. Pod Štanjelom, tam nekje blizu, kjer vrtajo predor, kuhajo v posebnih pripravah neko zmes, katero rabijo pri obokanju predora. Ko je šel Lozarjev voz mimo omenjenih priprav, se je seno na vozu vnelo, in kmalu bil je ves voz v plamenu. Zgorelo je seno, leseni del voza in pa pogrinjalo, s katerim je bil pogrnjen voz.

Modras v tičjem gnezdu. — Otroci so opazili nad viteljsko vasjo v grmovju tiče gnezdo. Vsaki dan so zvedavo opazovali čivkajoče mladiče. Jemali so jih iz gnezda v roke, jih gladili in zopet položili v gnezdo. V petek so zopet prišli po navadi opazovat ptičke. K sreči niso posegli po tičkih v gnezdo marveč so jih le hoteli opazovati. Toda niso več zagledali tičev, ampak modrasa, zvitega v gnezdu. Vsi prestrašeni hitijo domov in naznanijo, kaj so opazili v gnezdu. Nato je šel nek odrasčen mladenič na dotično mesto in pobil gada. Iz radovednosti so mu razparali trebuh in našli v njem še žive mladiče. — Varnost povesod potrebna!

Železniški vozni listki. — Na vseh postajah vipavske železnice se dobe od dne 15. t. m. naprej direktni vozni listki za vožnjo do Trsta in nazaj. Dotične cene so nabite na vsaki postaji.

Telefon v Nabrežini, na Proseku in v Sv. Križu. — Na poštnih in brojavnih uradih v Nabrežini, na Proseku in v Sv. Križu so se odprle danes javne telefonske postaje.

Pevko društva „Zarja“ v Barokovljah pri Trstu priredi v nedeljo 26. t. m. veliki koncert. Začetek ob 5. uri popoldne.

Tatvina v cerkvi. — V sredo v jutro mej 3. in 4. uro so neznani tatovi udrli v cerkev pri sv. Ivanu pri Trstu ter ukradli en srebrni kelih in enega iz kovine, eno moštranco iz kovine, dve skrinjici za milodare, v katerih je bilo kakih 16 kron denarja. V zakristiji so pa vzeli eno škrabljico, v kateri je bilo 8 kron.

Možitev učiteljic. — Na neko pri- tožbo je upravno sodišče izjavilo, da je poroko učiteljice, izvršeno brez dovoljenja kompetentnih oblastij, smatrati kakor dobrovoljen izstop iz službe.

Tenorist Bučar — slov. rojak, bivši člen slovenske opere v Ljubljani — je angažiran na dvorno gledališče v Weimaru na Nemškem.

Strašna nesreča na železnici. — Med postajama Kresnice in Laze je povozil te dni vlak dva kmeta, ki sta se na svojem vozu vozila iz Ljubljane. Bila sta mrtva na licu mesta. Konja sta ostala nepoškodovana. Kmeta sta skoro gotovo na vozu spala.

Spremembe v oborožitvi vojakov pešcev. — Pri 9. voju bodo prihodnji mesec delali praktične poskuse, kako bi se vojaštvu odvzelo dosedanjega tovora na velikih vajah in v vojni, a zato bi dobili več patron. Vso neobhodno potrebno prtljago bodo vozili za vojaki vozovi trena.

Taki so ti nemški lačenbergerji. — Pravosodno ministerstvo je izdalo pred dnevi naredbo, vsled katere bodo izpiti istrskih in dalmatinskih visokošolcev, katere bodo napravili na zagrebškem vseučilišču, veljavni tudi pri nas v Avstriji, in da bodo dotičniki zamogli vstopiti v državno službo na podlagi omenjenih izpitov, ko bodo napravili in sicer v hrvatskem jeziku neki dopolnilni izpit pred neko komisijo na Dunaju, katere člani bodo uradniki raznih ministerstev. Proti ti naredbi so se pa oglasili nemški visokošolci in so obdržali v ta namen shod dne 21. t. m., katerega se jih je udeležilo kakih 600. Na tem shodu so proti omenjeni naredbi odločno protestirali ter zahtevali od ministerstva, da jo prekliče. In zakaj so to storili ti nemški lačenbergerji? Zato namreč, ker bodo dobili državne službe v Istri in Dalmaciji, torej v hrvatskih zemljah visokošolci, ki ne znajo nemškega, dočim bi morali biti te službe v hrvatskih zemljah odane po mnenju nemških fantov, Nemcem, ki ne znajo hrvatskega jezika. — Taki so ti nemški lačenbergerji. Povsod mora biti preskrbljeno le zanje. Tudi v naših deželah hočejo imeti ti nesramneži pravico do državnih služb, čeprav nič ne poznajo našega jezika, dočim bi morali naši visokošolci, ko bi ne znali nemščine ostati v lastni deželi, kjer nemščine prav čisto nič ne potrebujemo, brez kruha.

Tem mladim nemškim lačenbergerjem pa se je pridružilo še dunajsko vseučilišče. Profesorski zbor imenovanega vseučilišča je izvolil posebno komisijo, v katero so prišli profesorji Filipović, Srnška in Bernaček, ki naj preišče, če je naredba naučenega ministerstva zastran veljavnosti študij na vseučilišču v Zagrebu zakonita. — To skrajno drzno nastopanje nemških dijakov in nemških profesorjev je hudo razburilo hrvatske akademične kroge in sploh vse Hrvate. Zaradi tega pa se bodo vršili te dni shodi hrvatskih vseučiliščnikov, na katerih se bo odločno protestiralo proti temu drznemu in nesramnemu nastopanju oholih Nemcev.

Kaj to pomenja. — Pod tem naslovom prinesel je te dni „Obzor“ vest, da se je pri letošnjem naboru vse polno novincev iz hrvatskega Primorja uvrstilo med huzarje, ulane in voznike, dočim so vse polno Madžarov iz alpskih okrajev uvrstili v mornarico.

Meso ceneje. — Dunajski mesarji so znižali ceno govejemu mesu za 10 h pri kilogramu, in za 30 do 40 h pri tetlini.

Ostrupili so se z gobami. — V sredo popoldne podalo se je pet fantov, starih od 10 do 18 let z Dunaja proti Weidlingu po nekem gozdu. Tam so našli gobe ter jih začeli jesti surove. Kmalu pa jim je začelo postajati hudo in polegovati so začeli drug za drugim. K sreči so prišli mimo ljudje, kiso fante zapazili. Spravili so jih v bolnišnico na Dunaj, kjer jim je začelo prihajati na bolje šele po prvi zdravniški pomoči.

Nevihite. — V sredo razsajala je huda nevihta v občini Klurso v komitatu Saros na Ogerskem. Strele so švigale jako gosto in so ubile več ljudi, ki so vedrili pod drevjem. Potem je sledil hud naliv in prenapolnil vse hudournike v gorovju, ki so pridrvili s strašno silo v nižavo in proti omenjeni vasi. Ko je končal naliv, so našli 18 oseb, ki so postale žrtev vode in naliva. — V torek razsajala je v Solnogradu in v okolici strašna nevihta s točo, ki je pokončala ves poljski pridelek. Strele zadela je v neko gostilno, ki se je vsled nje vžgala. — Istotako je toča pokončala ves poljski pridelek v Novem Bizovu.

Hranilna knjižica v krsti. — Ne dolgo od tega umrl je v Kapolnacu v Slavoniji imovit človek Dionizij Ambrozović. Ko so pa napravljali inventar o

njegovi zapuščini, pogrešali so hranilno knjižico od 20.000 K. Čez nekaj dni pa je hotela neka Barta potegniti denar na omenjeno knjižico. In ko se je uvedla preiskava proti Barti se je dognalo, da sta samo ona in njen mož vedela, da je pokojni Ambrozović hranil hranilno knjižico v istih črnih hlačah, v katere so ga kot mrtveca preoblekli ter položili v krsto. Zato sta šla pa na pokopališče, odkopala grob, odprla krsto in vzela iz hlač hranilno knjižico.

Listnica uredništva. — G. nemimenovanemu iz Rihemberga: Na dopise brez podpisa se ne oziramo nikdar.

Narodno gospodarstvo.

(Z Gorjanskega.)

Bakreno-apnena zmes, gotov pripomoček zoper peronosporo.

(Dalje.)

Hvala Bogu, da se je posrečilo učenjakom in vinogradnikom najti popolnoma zanesljivo sredstvo zoper peronosporo, in kdor se tega pripomočka iz kakoršnega koli vzroka ne poslužuje, ti stega malomarnost je res neodpustljiva in se drago plačuje.

Ker so izkušnje dokazale, kakor sem že prej omenil, da so trosom peronosporo najhujši strup bakrene soli, zato se tudi vsi razumni vinorejci že nekaj let sem poslužujejo tega izvrstnega sredstva — namreč modre galice. Bakrene soli je moči sicer rabiti v raznovrstnih oblikah, vendar se je izmed vseh oblik še najbolj obnesla bakreno-apnena zmes, ki se pa tako-le nareja:

Vzemi po domače rečeno eno kado, napolni tričetrt jo z vodo. V vodo v kadi obesi v za to primernem žakliču vitrijol (pazi dobro, koliko kada drži, in potem deni na vsaki hektoliter vode poldrugi kilogram vitrijola, sicer ne jemaj ozir na razna navodila), da se v vodi razstopi.

Čitati je bilo po raznih listih razna navodila, n. pr. da je dobro bakreno galico v vroči vodi raztapljati, a sedaj so vse to opustili, trdeč, da izgubi vitrijol na tem svojo prejšnjo moč. Ne vem sicer, koliko je na tem resnice, a mnogi do tega niso prišli, da bi dala v topli vodi raztopljena galica manj moči, kakor ona raztopljena v mrzli vodi; toliko pa se lahko reče, da je bolje v hladni vodi, ker ta način raztopljenja je bolj priličen. Na predvečer onega dne, ko mislimo škropiti, se vzame gori omenjeno množino in se toliko postavi v vodo, da je polovica žaklička v vodi, polovica pa zunaj; da bi kateri kar tje v en dan noter vrgel, bi trajalo več časa, da se bakrene snovi po vsi posodi enakomerno razdele.

(Dalje pride.)

Dognano je, da so obče priljubljene in vsestransko razširjene »kapljice sv. Marka«, mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg, najpotrebnejše v vsaki hiši. Podati se jih more bolnikom kot prvo pomoč, zdravim pa v odvratitev bolezni. Zato pa opozarjamo p. n. gg. čitatelje na današnji oglaš »Mestne lekarne« v Zagrebu, Markov trg, na 4. strani.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba, da edina hrvatska zavarovalna družba

„CROATIA“

stoječa pod **pokroviteljstvom** slob. in kralj. glavnega mesta Zagreb

**z jamstveno glavnico 500.000 kron
in temeljno glavnico 200.000 kron**

sprejemlje vsako vrsto nepremičnim (hiše, gospodarska poslopja, tovarne) ter premičnim (kakor pohištvo, gospodarsko orodje, stroje, živino, žito, slamo, seno, blago v skladiščih ali na prostem itd.) v zavarovanje proti ognju in streli ob najnižjih cenah in z najboljšim jamstvom. — Ista posreduje za svoje zavarovance posojila na nepremičnine pri prvih denarnih zavodih. Dolžnost vsakega dobrega Slovana je zavarovati se pri domačem zavodu — že da ne gre denar v tujino.

Glavno zastopstvo za Trst, Istro in Goriško v Trstu, ulica Miramar 11.

Vrhovno poverjenišstvo za Goriško in Gradiščansko je v Gorici, ulica Barzellini št. 22.

Štv. 1318.

Razpis dražbe.

Podpisani c. k. okrajni šolski svet razpisuje zmanjševalno dražbo za zgradbo novega šolskega poslopja v Solkanu.

Sklicna cena je 32.000 K.

Načrti, prevdarek in gradbeni pogoji so razgrnjeni na ogled v tukajšnjem uradu v navadnih uradnih urah.

Rok za vlaganje ponudb potече dne 7. julija t. l. ob 12. uri popoldne.

Sprejemajo se le pismene ponudbe, katerim treba priložiti 5 odstotno varščino.

Izrečno se pristavlja, da c. k. okrajni šolski svet pri oddaji stavbe ni vezan na najnižjo ponudbo.

C. kr. okrajni šolski svet v Gorici,

dne 23. junija 1904.

Predsednik:

A t t e m s.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

**pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo**

samo v zavojih z varstveno znamko

Šupnika Kneippa in z imenom

Kathreiner ter se skrbno izogibajte

vseh manj vrednih posnemkov.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,

v Pevmi,

za Soškm mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvorenjeno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Anton Kuštrin

Gospodski ulica h. šte. 25,
priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnideršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

DENAR

po 4%
Amortizacijsko posojilo ponujamo na 15 do 65-letno od-
zavodov iz Budimpešte in inozemstva do 3/4 cenilne vrednosti
proti vknjižbi na I. in II. mesto.
Osební kredit! Duhovnikom, častnikom državnim in zaseb-
nim uradnikom, trgovcem, obrtnikom s po-
rokrom ali brez poroka na 1 do 15-letno odplačevanje. Izvršuje
se hitro, kulantno in diskretno.

Konverzija bančnih in prlvalnih dolgov
Meller Lajos és Társai, bančni zavod
Budimpešta, VI. Dávid-utza 15.
(Protokolirana tvrdka.) (Prosi se marko za odgovor.)

Sladočarica (sirup)

Tamarindo

pripravljen v kemič-
nem laboratoriju

LEKARNE CRISTOFOLETTI.

Najboljša higijenična in
okrepčevalna pijača v
poletnem čas.

Cena steklenici 80 vin.

Krojaški mojster
Franc Čufer
v Gorici,
ulica sv. Antona šte. 7,
v hiši svečarja
g. Jerneja Kopača.

Izdeluje vsakovrstne
možke obleke po meri
bodisi fine ali priproste.
Priporoča se svojim
rojakom v mestu in na
deželi, posebno pa še
preč. duhovščini za o-
bilna naročila.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga
pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prizna-
nih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije v so-
dih od 56 l naprej. Na zahtevo
pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva
„Delniške družbe združenih
pivovaren Zalec-Laški Trg
in plenskega piva „pra-
zdnoj“ iz sloveče češke „Me-
ščanske pivovarne“.
Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Zdravje je največje bogastvo! Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za
notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah
in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno
pri žledenih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine
in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo
velike in male gliste ter bolečine po teh povzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico
in od te izvirajoče bolezni.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“,
in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.
Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se
edino na točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg šte. 40,
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic)
se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) K 4- h	4 ducat (48 steklenic) K 14-60 h
2 „ (24 „) „ 8- „	5 „ (60 „) „ 17- „
3 „ (36 „) „ 11- „	

Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponati-
siti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim vspehom
uporabljali kapljice sv. Marka, ter popo-
noma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj
Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič
župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vu-
helič, šivilja; Jožef Seljanič, kmet itd. itd

Mestna lekarna

Zagreb,
Markov trg šte. 40, poleg cerkve
sv. Marka.

Vstanovljena l. 1360.

Kapljice sv. Marka.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame
in gospode. Perkale, Zephyr
in drugo manifakturno blago
posebno za spomladni in letni
čas, blago vseh kakovosti in
po najnižje mogočih konkuren-
nih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbire se
na zaklepanje pošiljajo brezpla-
no in poštne prosto.

